

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: مانلیو دینوچی
برگردان از: از حمید بهشتی
۲۲ مارچ ۲۰۲۱

هنر جنگ: چرا ناتو ده سال پیش لیبیا را نابود ساخت*

لیبیا ۱،۲،۳ از کارلوس لاتف

ده سال پیش، در ۱۹ مارچ ۲۰۱۱ نیروهای امریکا و پیمان ناتو به لیبیا آغاز به حملات هوایی کردند. جنگ توسط ایالات متحده امریکا انجام گرفت، ابتداء از طریق فرماندهی قوای امریکا در افریقا (آفریکم) و سپس از جانب ناتو به فرماندهی امریکائی.

در عرض هفت ماه نیروهای هوایی مشترک امریکا و ناتو ۳۰۰۰۰ پرواز به عمل آوردند. از جمله ۱۰۰۰۰ حمله با به کار بردن بیش از ۴۰۰۰۰ بمب و راکت. ایتالیا – با توافق فرا حزبی در پارلمان (و در صف اول پارتیتو دموکراسیو) در هفت حمله هوایی مشارکت داشت. (تراپانی، جیویا دل کوله، زیگونولا، دسیمومائو، آویانو، آمندولا و پانتلریا) با استفاده از جت های جنگی، تورنادو، یوروفایتر و وسایل دیگر. و با استفاده از کشتی هواپیمابر گاریبالدی و سایر کشتی های جنگی. حتّا پیش از هجوم بحر/هوانی در لیبیا به ویژه از جانب قطر قبایل مخالف حکومت و دستجات اسلامگرا

حمایت مالی و تسلیحاتی دریافت نموده و تحت نفوذ واحدهای ویژه قرار گرفتند تا درگیری های مسلحانه را در آن سرزمین گسترش دهند.

بدینصورت این کشور افریقائی که به طوری که بانک جهانی در ۲۰۱۰ مستند ساخته است دارای رشد اقتصادی بالا، با ۷٫۵ درصد رشد ناخالص ملی و مشخصات توانائی های انسانی مانند دسترسی عمومی به تحصیلات دبیرستانی و با ۴۰ درصد تحصیلات دانشگاهی است، نابود می گردد. علی رغم اختلاف سطح زندگی، میزان متوسط آن بالاتر از سایر کشورهای افریقائی بود. قریب به ۲ میلیون مهاجر، غالباً افریقائی، در این کشور شاغل بوده اند. کشور لیبیا که بزرگ ترین مخازن زیرزمینی نفت در افریقا را داشت برای شرکت های خارجی امکان محدودی از درآمد را ممکن ساخت. به برکت صدور انرژی، بیلان تجارت لیبیا دارای ۲۷ میلیارد دلار بازده سالانه بود. با اینگونه امکانات دولت لیبیا در خارج حدود ۱۵۰ میلیارد دلار سرمایه گذاری نموده بود. سرمایه گذاریهای لیبیا در افریقا برای اتحادیه افریقا در بنیانگذاری سه مؤسسه فاینانس تعیین کننده بود: صندوق پولی افریقا مستقر در یاونده (کامرون)؛ بانک مرکزی افریقا در ابوجه (نیجریه) و بانک سرمایه گذاری افریقا در تریپولیس. این مؤسسات قادر می بودند به ایجاد بازار مشترک داخلی و ارز مشترک افریقائی خدمت نمایند.

این نمی تواند اتفاقی باشد که جنگ پیمان ناتو برای نابودی حکومت لیبیا کم تر از دو ماه پس از دیدار سران اتحادیه افریقا آغاز گشت که در ۳۱ جنوری ۲۰۱۱ چراغ سبز را برای تأسیس صندوق پولی افریقا داد. این را ایمیل هائی که وزیر خارجه اوباما، هیلری کلینتن که بعدها از جانب ویکی لیکس افشاء کشت نشان داد: ایالات متحده امریکا و فرانسه قصد داشتند قذافی را حذف نمایند پیش از آن که وی بتواند از موجودی های طلای لیبیا برای ایجاد ارز بدیلی در مقابل دلار و فرانک CFS (که میان فرانسه و ۱۴ کشور افریقائی اعتبار دارد) ایجاد نماید. این گفته را این واقعیت اثبات می نماید که در سال ۲۰۱۱ پیش از آن که بمب افکن ها وارد عمل گردند بانک ها فعال گشته بودند: آنها ۱۵۰ میلیارد دلاری را که کشور لیبیا در خارج سرمایه گذاری نموده بود متوقف ساختند که بخش عظیم آن نیز سه بره نیست گشت. گلدمن ساکس که قویترین بانک سرمایه گذاری امریکا می باشد و مدیریت آن در دست ماریو دارگی بود در سرقت هنر نقش بسزائی ایفا نمود.

امروزه در هرج و مرج مسلحانه در لیبیا درآمدهای صادرات انرژی در دست دستجات قدرتمند و کنسرسیوم های بین المللی است. میزان متوسط سطح زندگی اکثر مردم افت شدیدی نموده است. مهاجران افریقائی که مقصر قلمداد گشتند مزدوران قذافی بوده باشند حتا در فقس های باغ وحش اسیر، شکنجه گشته و به قتل رسیدند. لیبیا تبدیل به مهم ترین راه ترانزیت گشته، میدان بهره برداری برده فروشان و قاچاق انسان و جریان مهاجران به اروپا گشته و بیش از جنگ های ۲۰۱۱ قربانی گرفته است. در تاورگا توسط میلشیا های اسلامگرای میزراتا (همانها که قذافی را در اکتوبر ۲۰۱۱ به قتل رساندند) پاکسازی قومی واقعی صورت گرفت که ۵۰۰۰۰ شهروند لیبائی را ناچار به فرار نمود، بدون آن که دیگر بتوانند بدانجا بازگشت نمایند. در تمام این وقایع پارلمان ایتالیا نیز مسئول است که دولت این کشور را در ۱۸ مارچ ۲۰۱۱ موظف نمود "دست به اقدامی زند که حفاظت از انسانها در منطقه را تضمین نماید"(وارد گشتن ایتالیا به جنگ علیه لیبیا).

*- منتشره در ایل مانیفستو -۱۶ مارچ ۲۰۲۱

<https://ilmanifesto.it/perche-la-nato-dieci-anni-fa-demoli-la-libia/>